

PERTAS LATVIEŠU ZIŅAS

Saturs

AL57KD	8
Daugavas Vanagi	5
Daugavas Vanadzies	4
Dievkalpojumu saraksts.....	2, 3
Latvijas goda konsuls	6-7
Mākslas izstāde	8
Redakcija	1
Sarīkojumu kalendārs.....	1
Sv. Pāv. Draudze.....	2-5
Ziedojumu vākšanas akcija	9

Nr. 184

The Perth Latvian Newsletter

2018. jūlijs/augusts

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

jūlijā

- 1 Dievkalpojums plkst. 10:30
15 Dievkalpojums plkst. 10:30

augustā

- 5 Dievkalpojums plkst. 10:30
19 Dievkalpojums plkst. 10:30
26 Daugavas Vanagu sarīkojums
plkst. 13:00

septembrī

- 2 Dievkalpojums plkst. 10:30
PILNSAPULCE
16 Dievkalpojums plkst. 10:30
21 Mākslas izstādes atklāšana
(līdz 2. okt.)

novembrī

- 4 18. novembra viesu runātājs
17 Sv. Pāv. Draudzes seminārs
18 LATVIJAS VALSTS SVĒTKI
LATVIJAI 100!

Pertas Latviešu Radio raidījumi
katru sestdienas vakaru plkst. 18:00
6EBAFM 95.3 MHz
www.6ebafm.com.au
un uz digitālo radio

Latvija 100

Latvijas Goda Konsuls Rietumāstrālijā

Jānis Purvinskis 9582 5221

LAJ Vicepriekšsēdis Rietumāstrālijā

Jānis Vucēns 9398 1958

Pertas Latviešu Centrs

60 Cleaver Terrace,
Belmont, WA 6104 9277 6830

Ev. Lut. Sv. Pāvila draudze

Mācītājs: Gunis Balodis 9561 6877
04 0904 8863
Priekšniece: Ieva Vlahova 044 719 4080
Dāmu komitejas priekšniece:

Latviešu Biedrība Rietumāstrālijā

Priekšnieks: Jānis Kukuls 04 0274 7077
Grāmatu galds 9277 6830

Daugavas Vanagi Pertas nodaļa

Sekretārs: Jānis Purvinskis 9582 5221
Vanadžu kopas vadītāja:
Rita Džonsone 9349 2332
Kluba vadītājs:
Viktors Mazaļevskis 9453 6925

Pertas Latviešu radio raidījumi

6EBA FM 95.3 MHz 9227 5953
on-line: www.6eba.com.au
raidījumu vadītājs: Jānis Vucēns 9398 1958
jvucens@ozemail.com.au

Pertas Latviešu Ziņas

P.O. Box 273,
Maddington, WA 6109, AUSTRALIA
pertaszinas@ozemail.com.au
www.pertaszinas.net

REDAKCIJA

Lūdzu visus rakstus nākošām ziņām iesūtīt
redakcijā līdz 2018. g. 15. jūnijam.

ZIEDOJUMI

M. Puriņš \$50

Paldies visiem, kuri ziedo naudu Pertas Latviešu Ziņu
izdošanai. Ja jūs ziedojat ar čeku, lūdzu, rakstiet čeku uz

LATVIAN SPECIAL FUND

jo Pertas Latviešu Ziņām nav atsevišķs bankas konts.

EV. LUT. SV. PĀVILA DRAUDZE

Beidzamā laikā esmu sastapusi cilvēku dažādo pieeju ticībai, baznīcai, Bībelei un reliģijai. Šie dažādie ieskatī un pieejas manī veicināja pārdomas un atmiņas ar kurām atļaušos ar Jums dalīties.

Pieņemu, ka mēs visi sevi uzskatam par Kristiešiem un vairumā esam kristīti un iesvētīti Luterāņu baznīcā. Mūža gājumā esam piekropuši dažādas tradīcijas un gājumus attiecībā uz mūsu ticību un garīgo dzīves veicināšanu (t.i., ņemot vērā mūsu dzimtenes un trimdas apstākļus).

Beidzamos 50 gados maiņas ir notikušas konfesiju attiecībās (piem., Katoļu un Luterāņu attieksmēs) un tagad, lai gan starpības pastāv, uzskati ir mainījušies vai "mīkstinājušies" caur lēmumiem pasaules baznīcu sanāksmēm. Piemēram tagad ir pieņemums Luterāņu un Katoļu draudzes locekļiem piedalīties viens otra Dievkalpojumos un abas baznīcas atzīst VIENU kristību (kļūšanu par Dieva bērnu, Jēzus miršanu par mums, grēku piedošanu, pestīšanu un mūžīgās dzīves iespēju caur ticību Jēzū).

Daudz citas "dažādības" ir cilvēku ievestas tradīcijas un prasības pasaulīgo apstākļu dēļ, un ir ārpus Bībeles izpaustās trīsvienīgā Dieva pamācībām (caur Jēzu).

Pārdomas šai rakstā tika ievestas pēc mana aicinājuma uz mūsu Lieldienu Dievkalpojumu, uz kuru saņēmu atbildi "Es taču esmu Katolis!"

Vasarsvētkus svinam kā Svētā Gara iedvesmu un baznīcas sākumu. Turpināsim šo garīgās dzīves veicināšanu ar atjaunotu spēku piekopt mūsu personīgās attiecības ar Dievu caur Dievlūdzi un Bībeles lasīšanu.

- Labu laiku uz priekšu atgādinu un aicinu piedalīties draudzes SEMINĀRĀ un Latvijas simtgadu atceri šī gada Novembrī.
- Draudzes pilnsapulce notiks 2. septembrī pēc Dievkalpojuma. Laipni lūdzu ikvienam kam iespējams piedalīties.

- Draudzes nodokļi 2017/2018 gadam būtu vēlami nokārtot līdz 2018. gada jūlijam lai varam sakārtot draudzes budžetu 2018/2019 gadam.
- Būtu vēlams sasaukt talku, lai mūsu kapi ir apkopotī uz 4. novembra kapu svētkiem.
- Lūdzu dariet man vai mācītājam zināmu, ja vēlaties palīdzību tikt uz Dievkalpojumiem.

Ieva Vlahov
044 719 4080

DIEVKALPOJUMU SARAKSTS 2018.g JŪLIJAM, AUGUSTAM, SEPTEMBRIM

Datums	1. jūlijs plkst. 10:30
Diena	6. svētdiena pēc Sv. Gara Svētkiem
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Ps 30 Marka Ev. 5:21-43
Lasītāja	Ieva Vlahov
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Aina Timmermane
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Aina Sprancis Aina Timmermanis
Astrīda Untiņš Anita Vaļikovs
George Vaļikovs Daina Vārpiņš
Leokardija Vārpiņš

Datums	15. jūlijs plkst. 10:30
Diena	8. svētdiena pēc Sv. Gara Sv
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Amos 7:7-15 Marka Ev. 6:14-29
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Sarmīte Vucēns
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Ingrīda Viļums Ieva Vlahov
Jānis Vucēns Sarmīte Vucēns
Ruta Auziņš Gunis Balodis
Signe Balodis Zane Balodis

Datums	5. augusts plkst. 10:30
Diena	11. svētdiena pēc Sv. Gara Sv
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Ef. 4:1-16 Jņ. Ev. 6:22-35
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Māra Hope
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Mirdza Balodis	Edīte Baumanis-Osman
Nina Bauskis	Gaida Beklešovs
Ilgvars Bergmanis	Jūlijs Bernšteins
Maiguta Bernšteins	Jānis Blumbergs

Datums	19. augusts plkst. 10:30
Diena	13. svētdiena pēc Sv. Gara Sv
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Ps 34:12-22 Jņ 6:51-69
Lasītāja	Ieva Vlahov
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Silvija Lūks
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Nikolajs Džonsons	Rita Džonsons
Austra Farras	Līga Gemuts
Margarieta Gaujers	Regīna Gaujers
Ivars Galvāns	Austra Grīnbergs

Datums	2. septembris plkst. 10:30 PILNSAPULCE
Diena	15. svētdiena pēc Sv. Gara Sv
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Ps 119:129-136 Marka Ev 7:14-23
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Aina Timmermane
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Māra Hope	Sid Hope
Austra Kaģis	Tamāra Karabanovs
Juris Liepa	Ruta Liepa
Jānis Lūks	Silvija Lūks
Allan Lūks	

Datums	16. septembris plkst. 10:30
Diena	17 pēc Sv Gara Sv
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Jes 50:4-10 Marka Ev 9:14-29
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Māra Hope
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Harda Paparde	Erna Raudziņš
Emīlija Sokolovskis	Aina Sprancis
Aina Timmermane	Astrīda Untiņš
Anita Vaļikovs	George Vaļikovs

*Māc Gunis Balodis
77 Karril Turn, Yanchep, 6035
0409048863*

**JĀNIS VANAGS: NEKĀDAS
ŠĶELŠANĀS MŪSU BAZNĪCĀ NAV**

Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas (LELB) arhibīskaps Jānis VANAGS intervijā Neatkarīgajai pamato, kāpēc nekādas šķelšanās luterāņu baznīcā nav, un argumentē LELB nostāju plašā luterāņu baznīcā pastāvošo uzskatu kontekstā.

- LELB mājaslapā pēc luterāņu mācītāju tikšanās 18. aprīlī, kurā tika pārrunāts 15 mācītāju izplatītais vēstījums, jūs rakstāt, ka, lai arī iezīmējās atšķirīgi viedokļi gan par teoloģiskiem, gan organizatoriskiem jautājumiem, valodas par to, ka LELB būtu notikusi šķelšanās, tika noraidītas. Taču pozas un apgalvojumi pirms tam bija visai kategoriski. Kāda tad šodien, 19. aprīlī, ir situācija luterāņu baznīcā?

- Luterāņu baznīca ir pietiekami liela organizācija, lai tajā būtu dažādi viedokļi. Tos drīkst arī izteikt. Taču mēs vēlreiz pārliecinājāmies, ka nekādas šķelšanās mūsu baznīcā nav un neviens netaisās iet prom. Jā, ir uzskatu atšķirības, piemēram, sieviešu ordinācijas jautājumā. Daži domā, ka to vajadzētu praktizēt. Vairākums domā, ka ne. Dažreiz kolēģu starpā ir diskusijas un pat strīdi. Tas ir normāli, un nevajag katru reizi likt tos skaļos virsrakstus par šķelšanos. Droši vien mediju aprindās ir kādi ļaudis, kas būtu eiforijā, ja luterāņu baznīca sašķeltos, izirtu un pazustu. Tomēr kaut vai profesionālās ētikas dēļ nevajag mulķināt cilvēkus un vēlamo uzdot par esošo. Mums bija mierīga, koleģiāla saruna. Vairāki no vēstījuma parakstītājiem pienāca klāt un teica, ka ciena savu bīskapu, mīl mūsu baznīcu un viņiem nenāk prātā to sašķelt.

- Strīdi dažādu konfesiju baznīcās ir bijuši un būs. Bet man personiski nepatīk šīs publiskotās pozas, kuras netop ne pienācīgi argumentētas, ne pamatotas. Pēcāk seko it kā atvainošanās, bet vārdi taču ir jau palaisti gaisā. Tos nesasmelt. «Luterāņu draudze bankrotē», «baznīca nozagta», «jau ilgu laiku mūsu baznīca piedzīvo smagu identitātes krīzi»... Man šķiet dīvaini dzirdēt šādus vārdus no garīgi it kā izglītotiem ļaudīm bez pienācīga pamatojuma. Man, lajam, tas nepatīk.

- Te atkal ir runa par profesionālo ētiku un šoreiz no manu kolēģu puses. Tādus skaļus apgalvojumus patiešām nedrīkst izplatīt bez pamata, sevišķi tādēļ, ka, gaisā palaisti, tie sāk dzīvot savu dzīvi un nodara daudz posta. Tas arī provocē žurnālistus uz skaļiem virsrakstiem. Taču katrs jau pats redz, ka baznīca nav bankrotējusi, nav arī nozagta, un, ja runā par identitātes krīzi, tad pēdējos divdesmit gados LELB ir ieguvusi ļoti konkrētu, luterisku identitāti, kura gan ne visiem patīk. Mēs apzināti esam gājuši uz to, kas par baznīcas mācību kopš pirmskara

laikiem ir bijis noteikts mūsu Satversmes preambulā. Līdzīgas preambulas ir vai katrai luterāņu baznīcai, taču mēs to tiešām domājam nopietni. Mums pārmet atkāpšanos no kaut kādiem protestantisma principiem, taču identitātes krīze ir tieši vispārējās plūsmas protestantismam Rietumos, par kuru vairs nav saprotams, kas tas ir un kam tic.

- Tostarp viens no pārmetumiem ir - «baznīcu tiek mēģināts padarīt par psihoterapijas un sociālās palīdzības iestādi»...

- To droši vien saka par Torņakalna mācītājiem. Viņi mums ir tādi celmlauži, kas apgūst robežapgabalus starp teoloģiju un citām disciplīnām, tajā skaitā arī psihoterapiju. Kamēr vien tas notiek atbildīgā akadēmiskā brīvībā un nepamet baznīcas pamatus, tā ir pieredze, kura var noderēt visiem. Gan garīdznieks, gan psihoterapeits nodarbojas ar cilvēka iekšējo pasauli, tomēr katrs dara kaut ko citu. Bet - garīgām vajadzībām neder terapeitiskas atbildes un garīgas atbildes nelīdz tur, kur vajag terapeitiska palīdzību. Mums ir apmācību kurss, kas māca atšķirt vienu jomu no otras. Savukārt sociālā palīdzība ir baznīcas pienākums, jo Jēzus ne tikai mācīja cilvēkus, bet arī paēdināja, dziedināja, aizstāvēja. Baznīcu viņš pasaulē atstāja, lai tā turpinātu viņa darbu.

- Bija arī izteikumi par jaunu baznīcu, jo senās dogmas XXI gadsimtā vairs nederot...

- Nesen *Kultūras rondo* Ģirts Ķesteris stāstīja par jauno Dailes teātra izrādi *Atzīšanās*. Gatavojoties lomai, viņš lasīja 5. gadsimta bīskapa Svētā Augustīna grāmatu ar to pašu nosaukumu un bija pārsteigts, cik aktuāls šis agrīno viduslaiku teksts ir mūsdienu vīrietim. Cilvēks XXI gadsimtā nav kļuvis par citu sugu, un gadu tūkstošos sakrātās atziņas noder arī mūsdienās. *Dogma* latīņu valodā nozīmē mācību. Kur būtu liekama baznīca bez mācības? Vai jūs gribētu būt izmēģinājuma dzīvnieks ārstam, uz kura viņš pārbauda savas idejas? Diez vai jūs gribētu arī, lai mācītājs eksperimentē ar jūsu mūžīgo dzīvību. No tā pasargā gadu simtos slīpēta un pārbaudīta baznīcas mācība. Klišejas «dogma» un «viduslaiki» kalpo tikai par «cui», lai kādam uzrādītu postmoderno domu. Mācītāji ir mūsdienu cilvēki ar mūsdienu izglītību, kuri senās atziņas skaidro saviem laikabiedriem mūsdienu valodā. Būtu jābūt speciālistam, lai runātu viduslaiku dogmatu jēdzienos. Palasiet kaut vai Lutera 95 tēzes. Lielākā daļa luterāņu bez paskaidrojumiem nesapratīs, par ko tur ir.

- Taču 2002. gadā (NRA, 24.12.), jautāts, vai tradicionālās konfesijas nav pasīvas, lai daudzveidotu kalpošanu Dievam, jūs atbildējāt, ka apzināties šo problēmu. Ciktāl esat to apzinājušies?

- 2016. gada sinodē mēs pieņēmām vīziju un stratēģiju nākamajiem 20 gadiem. Tajā daudz kas ir apzināts, jāstrādā tikai pie īstenošanas. Piemēram, klātbūtne virtuālajā telpā. Viduslaikos katedrāles cēla izcilākie arhitekti un mākslinieki. Tagad daudzi, tēlaini sakot, būvē sev svētnīcas internetā. Baznīcas «katedrāles» tīmeklī bieži izskatās tā, it kā tās būtu cēlušī bērni. Taču modernizēšana nav zelta atslēdžiņa. Svarīgāk ir uzturēt baznīcā autentisku kristietību un

ļaut Dieva Garam darboties draudzē un katra paša dzīvē. Zinu, ka tas neskan diez cik eksakti, bet tā tas ir.

- Šajā sakarā, kas tā tāda - liberālā Bībele?

- Vai tiešām tāda ir? Neesmu dzirdējis. Vispār Bībeles pārveidošana noris divu galveno iemeslu dēļ. Vienā gadījumā to pārstāsta, lai cilvēki asāk uztvertu. Piemēram, populārajā Jūdžina Petersona Vēstījuma Bībelē jeb *The Message Bible* tēvreize skanētu tā: «Mūsu Tēvs debesis, atklāj, kas Tu esi. Sakārto pasauli, dari, kā ir labāk - gan augšā, gan te, lejā. Uzturi mūs ar

trīs ēdienreizēm dienā. Dari, ka esam tavā piedošanā un ka piedodam citiem. Pasargi mūs no pašiem un no velna. Tu nosaki visu. Tu vari darīt visu, ko gribi. Tu liesmo skaistumā. Jā. Jā. Jā.» Pavisam cits piegājiens ir tad, kad Bībeli sāk pielāgot savām kreisajām, feministiskajām idejām. Piemēram, «Bībele», kurā Dievs netiek saukts par Kungu, jo tas esot pārāk hierarhiski, nedz arī par Tēvu, jo tas pazemojot sievietes. Tas jau iesniedz dzīļumos, izmaina kopsakarības un man nešķiet ne pareizi, ne droši.

- Man tās lielā mērā tomēr šķiet tādas kā postmodernā laikmeta atraugas, spekulācijas. Kas tik tajā nav miris - Ničem Dievs miris, citiem autors miris, pat subjekts miris. Lielās, vispārīgākās idejas nav modē... Un tieši no tā, manuprāt, lielā mērā izriet mūsu sīkumainība attieksmē pret vērtībām. Tostarp - kristietību.

- Tā varētu būt.

- Vienpadsmitajā janvārī Evaņģēliski luteriskās baznīcas Virsvaldes telpās notika dokumenta *No konflikta uz kopību latviešu tulkojuma atvēršanas svētki*. Bet - kā rīkoties situācijās, kad konflikts tomēr prevalē pār kopību?

- Domstarpību reizē cilvēkiem ir jāsatiekas un jārunā savā starpā. Pēdējā laika bēdīgie notikumi izvērtās rakstveidā. Juris Rubenis izlēma aiziet no amata pēc sarakstes ar Rīgas iecirkņa kolēģiem un man par savu lēmumu paziņoja vēstulē. Nemieri presē izcēlās pēc tam, kad 15 mācītāju nevis atnāca parunāt, bet izplatīja paziņojumu. Uz to viņus daļēji pamudināja kolēģu ieraksti sociālajos tīklos. Kad satikāmies, mums bija konstruktīva saruna. Mierīgi noritēja arī Rīgas iecirkņa tikšanās ar Juri Rubeni pirms visām vēstulēm. Vaigu vaigā skaidrāk ieraugi oponentā cilvēku pēc Dieva līdzības un ir mazāk vietas ļaunai iztēlei. Protams, arī tikšanās ne vienmēr palīdz, taču ar to vajadzētu sākt, nevis tikai censties sasmelt neklātienē izlieto.

- Tomēr pastāv arī rīvēšanās starp Latvijas Evaņģēliski luterisko baznīcu ārpus Latvijas un LELB. Ko tā vērtā?

- Es varu izstāstīt tikai savu stāsta pusi. Man lielu cieņu un apbrīnu izraisa «vecās trimdas» mīlestība uz Latviju un latviskumu. Tas patiešām ir brīnums, kā trijās paaudzēs ir saglabāta latviešu valoda un tradīcijas. Bieži radio klausos 21. gadsimta latvietis, un stāsti ir aizgrābjoši. No kurienes rīvēšanās starp abām tautas daļām? Man liekas, ka atbildi saklausīju kādā Egila

Zariņa sižetā. Kara beigās latvieši devās prom ar apņēmību atgriezties, kad Latvija būs brīva, un mācīt komunisma nomāktajai tautai brīvās pasaules vērtības un īsto latviskumu, kuru trimdā saglabājuši. Tādu misijas apziņu varēja labi manīt attiecībās ar trimdas baznīcu. Ja mēs būtu atdevuši Rīgas arhibīskapa zizli kādam trimdas latvietim un vienmēr darījuši, kā mums saka, attiecības būtu burvīgas. Taču arī Latvijas latviešiem bija savs pašvērtējums, pieredze un ticība, ko mēs negribējām aizmest prom kā homo sovieticus atavismu. Man šķiet, ka tas radīja abpusēju aizvainojumu.

Var jau pieņemt, ka es esmu tas strīdus ābols, taču labi atceros, kā 1992. gada sinodē šķīda dzirksteles starp arhibīskapu Gailīti un LELB pārvaldes priekšnieku Vārsbergu, jo arī Kārlis darīja pa savam. Es ticu, ka trimdā ļoti mīl Latvijas baznīcu, taču tā nav mīlestība uz esošo baznīcu, bet uz kādu ideālu, kas glabāts atmiņās kopš pirmskara laikiem. Vairākums mūsu mācītāju un draudžu locekļu tajā neiederas. Pēc sinodes lēmuma neordinēt sievietes mūsu neatbilstība kļuva tik nepanesama, ka LELBāl nolēma veidot Latvijā pati savu baznīcu, ko mīlēt. Taču dibināt draudzes un būvēt dievnamus ir grūti. Daudz vieglāk būtu paņemt to, kas te jau ir. Ja lasījāt LELBāl paziņojumu sakarā ar

grozījumiem LELB likumā, tad galvenās rūpes bija par to, lai mūsu draudzes varētu atšķēlties un aiziet ar visiem dievnamiem. Arī bez grozījumiem to nepieļauj ne baznīcas Satversme, ne valsts likumi, taču var redzēt, kā cauri skaistajiem vārdiem par iejūtīgo sadarbību spraucas šā nolūka āža kāja. Nezinu, vai visu, bet daudzu Eiropas baznīcu Satversmes draudzēm neparedz iespēju izstāties un nepavisam jau ne aiziet ar visu dievnamu. To neļauj arī pašas LELB noteikumi. Taču pēkšņi no ārpuses tiek daudzīnātas LELB draudžu tiesības uz autonomiju - tāpat kā Lindermans un Girss reiz kūdīja uz Latgales autonomiju. Vai mums būtu tādas pašas tiesības uz latviešu draudžu dievnamiem Kanādā vai Amerikā? Protams, ne, jo «vispirms tavu, pēc tam katrs savu».

Nesen redzēju Aizsardzības ministrijas prezentāciju par hibrīdkaru, par to, kā troļļu fermas potē uzskatu par to, ka Latvija ir neizdevusies valsts, pindosu pakalpiņi, ka PSRS bija labāk, ka visi jau brauc prom un nebūs, kam izslēgt gaismu. Pārņēma sirreāla sajūta, aptverot, ka ir cilvēki - daļa no LELBāL, daļa, bez atšķirības zīmēm, kuri tāpat potē viedokli par to, ka īstā Latvijas luterāņu baznīca ir likvidēta, ka LELB ir kolaborantu baznīca, ko dibinājuši čekisti, ka Vanags ir čekists, kura lieta noteikti glabājas Maskavā, ka Latvijas baznīca ir dogmatisma perēklis un uzpirkti misūriešu pakalpiņi, kura jau jūk ārā, jo visas draudzes ilgojas no tās aiziet, tādēļ to drīkst un vajag ekspropriet. Kā īstā hibrīdkarā par cilvēku prātiem, ar visiem troļļiem un zaļajiem cilvēciņiem. Un tad Aidis Tomsons vēl pasaka, ka mēs mēģinot pagrūst malā ārpuslatvijas baznīcu...

Latvijas un trimdas baznīcas tiešām ir saistītas vienā liktenī. Mani saviļņo stāsti par to, kā trimdas latviešu vecāki vai vecvecāki ir bijuši Latvijas luteriskās baznīcas locekļi, kalpojuši par mācītājiem vai ērģelniekiem un kā pašiem tikai okupācija likusi piedzimt citās zemēs. Tam vajadzētu iedvest sapni par jaunu vienotību. Taču, kad skaistais stāsts turpinās: «tādēļ mēs gribam jūsu draudzes un tādēļ mums pienākas jūsu dievnami», tas izskan kā draudi. Varbūt LELBāL vajadzētu savus plānus Latvijā balstīt uz Dieva vārda izplatīšanu un savu draudžu dibināšanu, nevis uz reideriskām cerībām? Tas saārda attiecības un izraisa pretošanos. Te mani varētu turēt pie vārda un teikt - konflikti prevalē pār kopību, tādēļ ir jāsatiekas un jārunā. Esam tikušies un runājuši ne reizi vien, bet pagaidām tas nav līdzējis.

- Vai Latvijā baznīcas un politikas attiecībās viss kārtībā?

- Svarīgi, lai baznīca un valsts ir šķirtas. Varbūt kāds brīnīsies, ka to saku. Mediji taču stāsta, ka LELB cenšas ievilkt valsti savu iekšējo lietu kārtošānā. Nē, mēs cenšamies no tā atbrīvoties. Mūsu baznīcai ir Satversme, kas regulē iekšējo dzīvi, nosaka draudžu tiesības un amatpersonu pilnvaras. Ik pa laikam valsts iestādes mūsu Satversmi skaidro pēc sava prāta. Tad sākas sadursmes un tiesvedības. Lai tā nebūtu, mēs rosinājām grozījumus LELB likumā. Tie dotu baznīcai lielāku patstāvību un ļautu apvienoties ar vācu luterāņiem Latvijā, kā bija pirms kara.

Mēs neprasām noteikt, kurš ir īstais luterānis. Mēs neapšaubām LELBāL vēsturiskās saites ar pirmskara baznīcu un nopelnus neatkarības atgūšanā. Taču neaizmirsīsim arī vietējos latviešus. Valsts atzina LELB par vienīgo pirmskara luteriskās baznīcas tiesisko mantinieci jau 1991. gadā. Tas arī skaidrs, jo LELB darbība nebeidzās ar Latvijas okupāciju. Daudzi devās prom no Latvijas, arī arhibīskaps Grīnbergs, bet lielākā daļa palika. Neviena svētdiena nepagāja bez luterāņu dievkalpojumiem. Vietējie ļaudis pārdeva pēdējo govī, lai paglābtu draudzes baznīcu no slēgšanas. Tādēļ mūsdienās Latvijas dievnami nav pamesta bezsaimnieka manta, kam jāatrod īpašnieks. Tie ir ierakstīti zemesgrāmatā kā LELB draudžu īpašumi un Satversmē kā LELB kopējā manta. Piedāvātā likuma preambula tikai uzskaita vēsturiskus faktus. Turpretī ārpuslatvijas baznīca stāsta,

ka 27 neatkarības gadus Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas nav bijis. Mēs esot tikai tāda LPSR baznīca. Īsto LELB viņi esot koferos aizveduši trimdā. 1991. gada normas esot jāatceļ un tiesības uz dievnamiem jāpārdala. Bet tad jau jāpārskata arī Latvijas valsts pēctecība, visa denacionalizācija un vēl daudz kas cits. To baznīca nevar izlemt iekšēji. Vienā vai citā formā to nāksies darīt valstij.

- Ko novēlat Latvijai simtgadē?

- Novēlu Latvijai latviešus un nelatviešus, kas tic Dievam, mīl savu valsti, sargā to un ar Dieva palīgu ceļ par labu vietu, kur dzīvot vēl simt gadu.

DV PERTAS NODAĻA

Daugavas Vanagu
GADSKĀRTĒJAIS
SARĪKOJUMS
svētdien, 26.
augustā, plkst. 13.00
Visi laipni aicināti.

DV ZIEDOJUMU VĀKŠANAS AKCIJA

Ziņām pievienots DV Ziedojumu vākšanas akcijas anketa.

Ludzu nosūtīt šo lapiņu kopā ar ziedojumu DV Pertas nodaļas kasierei:

Ritai Džonsonei

3/50 GRENVILLE STREET

TUART HILL WA 6060

Līdz 22. jūlijam.

Čeki rakstāmi "Latvian Relief Society"
Sirsnīgs paldies

LATVIJAS GODA KONSULS

6

LATVIJAS VĒSTNIECE DACE TREIJA- MASĪ APCIEMO ARĪ PERTU.

Latvijas vēstniece, kura pārstāv Latvijas intereses Japānā, Austrālijā un Jaunzēlandē, Dace Treija-Masī, šajā savā darba braucienā apciemoja arī mūs, latviešus Pertā. Kaut gan viņas lidojumam no Adelaides bija paredzēts nolaisties Pertas lidostā ap diviem pēcpusdienā, pa internetu es biju uzzinājis, ka lidmašīna būs jau gandrīz stundu agrāk. Tad arī man bija jāmaina mans plāns un jāizbrauc agrāk, nekā biju domājis. Vēl pārbaudīju, kurā Terminālā vēstnieces lidmašīna pienāks un devos ceļā ar domu, lai Terminālā esmu laicīgi un ciemiņam nav jākreņķējas kur doties svešā pilsētā. Lidmašīna tiešām ielidoja laicīgi un tā kā es vēstnieci nekad vēl nebiju satīcis un nedomāju, ka viņa pazītu arī mani, uzvilku savu cepuri ar Latvijas vārdu un gaidīju.

Beidzot gāju pie bagāžas lentas, kur viņa jau arī stāvēja. Ar iepazīšanos mums nebija nekādu bēdu, vēstnieces smails man pateica, ka viņa ir mani pazinusi. Sasveicinājāmies, saņēmām viņas koferi un devāmies uz mašīnu, kur viss labi ietilpa īstās vietās. Tagad tikai doties uz, jau pasūtīto, viesnīcu un pierakstīties un pastāstīt par jau šīs dienas tuvākiem plāniem. No Pertas lidostas 3. un 4. Termināla ceļš uz Pertas Centru iet tieši garām Latviešu Centram, taču nevaram pabraukt tam garām, mūsu svarīgajam ciemiņam, kaut vai tikai garām braucot, neparādot mūsu Pertas latviešu lepnumu: mūsu Centru. To arī izdarījām un tad devāmies tālāk uz viesnīcu, jau Pertas Centrā.

Braucot uz pilsētas centru pārbraucot pāri ‘Gulbju Upei’, mūsu Pertas debesskrāpji bija acu priekšā un tad varēju arī pastāstīt, ka Rietumaustrālijā ir tikpat daudz cilvēku kā visā Latvijā, 2,5 Mil. un no tiem 1,5 Mil. dzīvo Pertā. Tepat jau arī bija mūsu viesnīca. Tā kā vēstniecei ir paredzētas tikai pusotras dienas Pertā, tad bija labi jāiekārtojas, lai šai īsajā laikā sprīdī varu pēc iespējas vairāk, no mūsu pilsētas, parādīt. Tātad, vēl šovakar un rītdien, bet rītvakar viešņa jau jānogādā atpakaļ lidostā, ceļojumam atpakaļ uz Tokiju. Ieejam viesnīcā, pierakstāmies, sanesam savus nesamos istabās un bez nekādas lielas kavēšanās, braucam atkal.

Taču viesim ir jāparāda arī kaut kas, no Pertas un tā kā šai ceļa posmā vēstnieces koferis bija cietis bojājumus, un jau rīt viņai ir taču jādodas atkal tālajā ceļā atpakaļ uz Japānu, vēstniece nolēma, ka viņa sev nopirks jaunu koferi tieši šeit, Pertā. Nu braucām uz lielo ‘Garden City’ lielveikalu, Booragūnā. Pēc mazas apjautāšanās mums ierādīja, kur tad mēs varētu šo lietu nopirkt. Nu šai veikalā bija koferi gan lieli, gan mazi un gandrīz jebkurā krāsā ko vēlies. Mūsu vēstniece izmeklēja tādu, kuru nu varēs redzēt pa bagāžas lentu jau kaut vai no pašas lidmašīnas: lielu, vieglu, spilgti baltu, kurš gandrīz jau pats uz ritentiņiem, slīdēja pa taciņu. Bijām ļoti apmierināti ar savu pirkumu.

Daudz nevaram kavēties, jo šovakar vēl jāsteidzas uz Ziemeļ-Pertu, kur vēstniecei ir paredzēta intervija, Pertas Latviešu Radio Stundā. Nebiju šai apvidū bijis jau daudz gadus un nu gudroju: “velns nu sažini” kas to par ceļu, ielas šilti neredzu, uz kuru pusi man jābrauc. Nu tikai braucu, beidzot, jā labi ir šo vietu jau pazīstu, bet esam vēl labu gabalu no Ziemeļ Pertas. Tagad tikai dodies tālāk, Kaning lielceļš, Frīveijs, Čarles iela un skaties, jau esam turpat pie Radio stacijas. Esam piebraukuši tieši kopā ar Vucēnu Jāni un viņa kundzi Sarmīti.

Brīnos pats, kā viss tomēr sanāca kopā tā, kā labāk nevarētu pat izplānot. Tai mūsu vēstniecei laikam ir kāda slepena vara, kura mani vadīja. Nu tagad Jānis mūs pierēģistrē Radio stacijā un visi ejam iekšā Studijā. Vēl ir drusku laika pārrunāt ko un kā viņš prasīs un kā mums šai, vismaz man, svešajā vietā uzvesties, nu tā, kad var un kad nevar runāt utt. Drīz bija mūsu kārta Radio raidījumam un viss arī sākās, ko Vucēnu Jānis, kā jau ar daudzajiem viesu interviju piedzīvojumiem, to arī godam novadīja.

Mums tur tīri iepatikās un pēc vēstnieces intervijas tā arī palikām vēl ilgāku laiku un noklausījāmies mazliet no ‘Ziņām no Latvijas’ un Latvijas mūziku, bet tad jau bija atkal jādodas ceļā un atpakaļ uz viesnīcu. Vēstniece taču bija jau ceļojusi no Adelaides, un vēl nebijām nekur pieturējuši, lai kaut vai iedzertu kādu krūzīti kafijas.

Sestdienas vakarā, Ziemeļ Pertā, nebiju bijis vismaz kādus 50 gadus, bet zināju, ka šeit viss kas tad arī notiek. Nu jau ielas ir tumšas, mašīna pie mašīnas, cilvēku mudžeklis. Ielas nepazīstu tikai zīlēju, ka nu jau vajadzētu būt Viliam ielai. Āā, te jau ir tas Pakavtilts, tad jau tā bija Viliam iela? Nu vismaz tik tālu un tagad vēstniece vēl ir jāizved uz Ķēniņ Parku, jo rītdien viņa taču jau dodas prom, bet Pertu nakts ugunīs un Gulbju upes atspīdumā, viņai ir noteikti jāredz. Tā nu dodamies uz Kings Parku. Nakts ir mierīga, bez liela vēja un samērā silta. Ar to parks ir pilns cilvēku. Beidzot noliekam mašīnu un noejam gar ‘Mūžīgo Uguni’, gar Kritušo Pieminekli un te nu Perta ir, kā uz delnas: skaista, spīdīga, skatās savā atspīdumā Gulbju Upē. Nu tā ir mūsu Pertas pasaka un nu varam braukt uz viesnīcu un varbūt vēl arī kaut ko iekost, jo taču neesam neko ēduši kopš rīta. Viesnīcā ieejam restorānā un pasūtam vakariņas, kurām klāt piedzeram pa glāzei sarkanvīna un liekās, ka nu diena ir izvadīta. Rītdien, jauns ciemošanās posms. Novēlam: “ar labu nakti” un ar to šī diena ir galā.

Svētdienas rītā jau samaksāju un izrakstījos no viesnīcas, un devos uz Latviešu Centru, pārbaudīt vai nu viss ir gatavībā augstā ciemiņa uzņemšanai. Tur Līva Ulmane bija jau laikus ieradies un visu sagatavojusi, lai bērniem ierodoties, tie var darboties. Tā nu braucu atpakaļ uz viesnīcu, sakravājām vēstnieces bagāžu mašīnā un atkal atpakaļ uz Latviešu Centru. Nebija jau nekādi lieli braucieni, jo viesnīca tikai 8 min. no Centra. Kad ieradāmies tur, mūs sagaidīja liels pārsteigums, liela bēda: uz bērnu dārzu nebija ieradies neviens māmiņa ar nevienu bērnu. Man ļoti nelaba sajūta, ka vēstniece atbraukusi visu gabalu no Japānas satikt bērnus, bet šeit nav neviens bērns. Bet tas ir bērnu dārzs, nāk kad grib un nenāk kad negrib un šodien diemžēl pēdējā skolas brīvdienas nedēļas nogale. Pirms mēneša mums bija 20 bērni, šodien neviens. Neko darīt, stum vien to vezumu tālāk.

Tā nu iepazīstināju vēstnieci ar mūsu bērnu grupas vadītāju Līvu Ulmani, vēl ieradās Pertas Latviešu Ev. Lut. Sv. Pāvila draudzes priekšniece: Ieva Vlahova k-dze. un arī Pertas Latviešu biedrības pr. Jānis Kukuls, un arī daži citi Pertas latvieši, tad vēstniecei nemaz nebija garlaicīgi un viņa varēja iepazīties ar vairākiem Pertas latviešiem, bet bērnu nebija.

Tomēr vēstniece bērniem bija vedusi lielu ciema kukuli, kuru to nu Līvai arī pasniedza: paku ar bērnu grāmatām un, un, un divus lielus maisus ar Latvijas konfektēm. Man zināja pastāstīt, ka tās Latvijā esot jo sevišķi bērnu iemīļotas konfektes. Tām tādi vārdi kā: Laima, Fruji, Rudzupuķe, Sarkanā Magone, Serenāde u.c. Neko darīt, būs jāliekas klāt un jāsāk ēst, jo vēstniece teicās, ka tās atpakaļ jau nu nevedīs un vēlāk būs daudz ciemiņu uz vēstnieces pieņemšanu, tad jau kaut kā varbūt tiks galā? Žēl par bērniem, bet tā kādreiz gadās. Drīz jau arī pienāca pusdienas laiks un mēs varējām pārcelties uz Daugavas vanagu kluba telpām, kur tad turpināsies mūsu vēstnieces ciemošanās.

Toties, Daugavas vanagu klubs bija pulcinājis jau pieņemamu Pertas latviešu kopienas pārstāvjus. Diena bija jauka, silta (nē karsta), klubā pavisam jauki. Sēdējām pie klātiem galdiem. Latvijas goda konsuls Jānis Purvinskis iepazīstināja Latvijas Vēstniecī Daci Treiju-Masī ar viņas īsu CV ar to, ka viņa ir precējusies un viņai ir trīs bērni, un par viņas studijām Latvijas Universitātē un dažādosursos Ārzemēs, par darbu gan ES pārstāvē Latvijas intereses, gan Ārlietu Ministrijā, gan kā padomdevēja pie valdības un tagad kā vēstniece Pārstāvē Latvijas intereses Japānā, Austrālijā un Jaunzēlandē.

Vēstniece pasniedz bērnu dāvanas bērnu grupas vadītājai Līvai Ulmanei

Foto: J.Purvinskis

Pēc šīs īsās vēstnieces iepazīstināšanas, lūdzam, lai viņa mums pastāsta kaut ko, par savu darbu un iespaidiem Latvijas vēstniecībā Tokijā, Japānā ko viņa izdarīja ar interesantu stāstu uzsverot svarīgo nozīmi Latvijas interesēm Japānā, trešajā lielākajā ekonomijā Pasaulē. Saprotams, pēc viņas teiktā radās arī jautājumi, kurus Dace Treija-Masī atbildēja ar uzviju un uz mums visvairāk sasāpējušos jautājumu par Latvijas Vēstniecību Austrālijā saņēmām to pašu veco atbildi: kad Latvijai būs pietiekoši naudas to atvērt, bet aizmirsti mēs neesam, kas mums faktiski neko labāku nesola, kā tikai Austrāliju varbūt apskatīs 2020.g. Vēstniece gan mums apsolīja, ka viņa mūs centīsies apmeklēt vismaz vienu reizi gadā.

Cits labums, ar Latvijas vēstniecību Japānā, mums ir tas, ka tagad mūsu vēstniece ir tikai ar vienas laika stundas starpību no mums, un tas mums vismaz dod iespēju, kritiskā gadījumā, ar viņu sazināties pa telefonu, kas, ar vēstniecību Londonā, nebija iespējams. Pateicāmie vēstniecei par viņas stāstu, atbildēm un jaunumiem, kurus saņēmām no viņas. Paldies arī par laiku un uzmanību, kuru viņa mums ziedoja, pat mājās atstājot bērnus un mērojot garo ceļu, un mēs viņu aicinājām atkal ciemos pie mums, jo drīz.

Latvijas vēstniece Dace Treija-Masī ar Pertas latviešiem, Latviešu centra pagalmā.

Foto: J.Purvinskis

Tad aicinājām visus pie galda, kuru pašu ļaudis bija gādājuši un, kurš bija bagātīgs un dažāds ar aukstiem un garšīgiem ēdieniem, kurus tad tikai bija jākrauj šķīvī. Arī Viktors bija rūpējies un atvēris bāru, lai mēs neslāpstam. Skaidrs, kā parasti, bija dabūjama arī kafija un kūkas. Paldies visiem, kuri bija kaut ko darījuši, lai mūsu vēstnieces ciemošanās būtu godīgi atzīmēta. Kā jau ziniet, goda konsulam Pertā nav nekādu palīgu vai sekretāru un visu viņš pats nebūtu varējis to izkārtot. Tad, liels paldies visiem.

Ap 16:00 ņēmu mūsu viesi, jo vēl jau bija dažas vietas, ko parādīt un kur vēl izbraukt. Kā visiem Latvijas ciemiņiem, liekās ir obligāti vismaz jāsaslapina kājas Indijas Okeānā, tad mūsu nākamais maršruts veda uz okeānu. Pa Kanning lielceļu braucām uz Fremantles pusi, kur pa ceļam vēl iegriezāmie gar 16 Lamond iela. Kur stāvēja māja, kuru jaunībā goda konsuls ar savu tēvu bija paši uzcēlušī un kuru vēl tagad greznoja latviešu tautiskie raksti. Tad, tālāk uz Fremantli, kur ostā bija jāapskata lielā siena ar arī mūsu latviešu vārdiem.

Kad jau tik tālu, tad varējām doties vēl tālāk, līdz pat Jāņa paša mājām Mandurā, bet vispirms bija jānokāpj okeāna krastā un jāsaslapina kājas, Indijas okeānā. Šo procedūru goda konsuls ir spējis pielietot pie, gandrīz, visiem Latvijas ciemiņiem, kuri ir ciemojušies Pertā. Vismaz, visas mūsu "Latvijas Pases meitenes" ir to izbaudījušas. Tas paveikts, tad ātrs apciemojums Pertas Latvijas Konsulātā Medou Springā, kur visi konsulāta darbi praktiski notiek un beidzot ceļš uz lidostu, kur mūsu ciemiņa, vēstniece varēja atkal doties mājās un pie bērniem. Mēs esam ļoti pateicīgi Dacei Treijai-Masī, par mūsu apmeklējumu un ar nepacietību gaidīsim, Jūs ciemos drīz atkal.

Jānis Purvinskis.

AL57KD

Kultūras dienās Adelaidē skanēs brašās "Gaudeamus" balsis!

57. Kultūras dienu Rīcības komiteja priecājas paziņot Austrālijas latviešiem, ka KD programmā piedalīsies RTU vīru koris "Gaudeamus". Rīgas Tehniskās Universitātes vīru koris "Gaudeamus" tika dibināts 1959. gadā un neoficiāli tiek uzskatīts par Latvijas vadošo vīru kori. Gaudeamus diriģents ir plaši pazīstamais Ivars Cinkuss. Ivars Cinkuss uzskata Austrāliju, un īpaši Melburnu, par otrajām mājām un bieži ir redzams šajā pasaules pusē.

Par savām radošajām aktivitātēm koris „Gaudeamus” un diriģents Ivars Cinkuss ir saņēmuši Rīgas domes 2005. gada balvu kora mūzikā.

Savas darbības laikā „Gaudeamus” sniedzis vairāk nekā 800 koncertu dažādās Eiropas valstīs, ASV, Austrālijā, Dienvidāfrikā un Ķīnā, uzstājoties arī tādās pasaulslavenās koncertzālēs kā Vīnes „Musik Verein” un Pekinas imperatoram „Aizliegtās pilsētas” koncertzālē. Kopš 1989. gada koris ir piedalījies daudzos starptautiskos konkursos, kur ieguvis dažādas balvas un godalgas, tostarp zelta medaļu Pasaules koru olimpiādē Ķīnā 2006. gadā. Pasaules koru olimpiādē RĪGA 2014 koris ieguva zelta medaļu vīru koru kategorijā un izcīnīja čempiona titulu.

„Gaudeamus” vairākkārt sadarbojies ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, pēdējoreiz atskaņojot Ludviga van Bēthovena operas „Fidēlio” koncertversiju. Kopš 1999. gada kori saista regulāra muzikāla sadarbība ar Liepājas Simfonisko orķestri, atskaņojot pasaules vīru koru

repertuāra lielformāta darbus. Starp pēdējo gadu nozīmīgākajiem atskaņojumiem minami Luidži Kerubini „Rekviēms”, Kurta Vaila „Berlīnes rekviēma” Latvijas pirmatskaņojums, Jāņa Lūsēna „Magnifikāta” pasaules pirmatskaņojums, kā arī Johanna Brāmsa kantātes „Rinaldo” Latvijas pirmatskaņojums.

Gaudeamus uzstāsies Adelaidē ar savu koncertu un arī piedalīsies Kultūras Dienu noslēguma koncertā, kas notiks 30. decembrī Elder zālē, Adelaides Universitātē. “Gaudeamus” kuplinās īpašo vīru kora sadaļu kopkora koncertā, kur piedalīsies arī vīru koris “Veseris” no Melburnas, Adelaides DV vīru koris “Daugava” un Sidnejas latviešu vīru koris. Mēs ceram uz varenu koncertu!

Praktisku informāciju par biļetēm un programmu paziņosim turpmākajos rakstos. Kultūras dienu informāciju var uzzināt arī mūsu oficiālajā mājaslapā: www.alkd.org.au.

Tiksimies Kultūras dienās Adelaidē un tiksimies vīru kora “Gaudeamus” koncertā!

Rūdis Dancis - Austrālijas Latviešu 57. Kultūras dienu Rīcības komitejas vadītājs

MOORES BUILDING CONTEMPORARY ART GALLERY
46 HENRY ST FREMANTLE
21 SEPT - 8 OCT

KOPĀ

FEST
SUE BRIGGS

LATVIJA
LINDA SKROLYS

LIETUVA

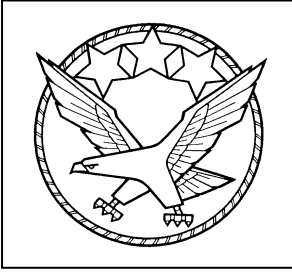
1
24. VEEBRIAR

18. NOVEMBRIS
VASARIO 16 d.

JANA BRADDOCK
ISABEL CIEMITIS
JILLIAN CIEMITIS
PETERIS CIEMITIS
SELGA ESOTS
CAITLIN MANNING
EUGENIA MANNING
GABI MAZALEVSKIS
ERNA RAUDZINS
MARIS RAUDZINS
LOLITA SKYE-LARK
ROBYN VARPINS

JIA
LEN ZUKS

JA
VA

DAUGAVAS VANAGU AUSTRĀLIJĀ VALDE (DVAV)

P.O. BOX 73 NORTH MELBOURNE, 3051,
e-pasts: d_vanagi@bigpond.com

DVAV palīdzības darbs nav beidzies un vajadzību vel ļoti daudz -- aicinām tautiešus atbalstīt Daugavas Vanagu Austrālijā 2018. gada līdzekļu vākšanas akciju. Norādītiem mērķiem ziedotā nauda tiek izlietota tikai šiem mērķiem, "bez sadalījuma" ziedojumi pēc vajadzības. 2017. gada ziedojumu akcija atbalstam leģionāriem, daudz un audžu bērnu ģimenēm, jauniešiem, skolām un jaunatnei Austrālijā un bez sadalījuma saņēmām kopā \$21,910.00

Par 2017. gada devumu izsakām ziedotajiem izjustu pateicību!

Ar 2018. gada ziedojumu vēlos atbalstīt:

1.	Bijušos leģionārus un viņu atraitnes	\$	_____
2.	Jauniešus	\$	_____
3.	Daudz un audžu bērnu ģimenes	\$	_____
4.	Zemessardzi	\$	_____
5.	Bez sadalījuma	\$	_____
	Kopā:	\$	_____

Nosūtītāja vārds: _____

Adrese _____

Ludzu nosūtīt šo lapiņu kopā ar ziedojumu DV Pertas nodaļas kasierei:

Ritai Džonsonei
3/50 GRENVILLE STREET
TUART HILL WA 6060

Līdz 22. jūlijam.

Čeki rakstāmi "Latvian Relief Society"

Sirsnīgs paldies